

[Edvard Sørensen.]

de sig om, var Forslag paa Linie med det, der foreligger her i Dag. Den Gang, for et Aar siden, hævdede det radikale Venstre ved dets Fører, at Jordrentesystemet var tilstrækkeligt, bare det var fintmærkende nok. I Dag har de ærede Medlemmer, i alt Fald det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, erkendt, at dette System langtfra var tilstrækkeligt, og nu gaar man ind for den ganske modsatte Anskuelse med Hensyn til denne Lovgivning, som man den Gang og vist med Rette fra radikal Side betegnede som en Særlovgivning, man maatte tage Afstand fra.

Det ærede Medlem erkendte endvidere, og det var jeg meget taknemmelig for, at Henstand i det lange Løb ikke kan hjælpe. Det var nemlig Aarsagen til, at jeg efterlyste, hvad der skulde følge efter dette, hvad man havde at møde frem med for at naa frem til Rentabilitet, men der er jo intet Svar kommet, heller ikke fra den højtærede Landbrugsminister, paa dette Spøragsmaal.

Jeg vender mig nu til den højtærede Landbrugsminister, der bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at jeg ønskede en konjunkturbestemt Afgift indført for alle Landmænd. Det var ikke min Udtalelse, som det vil fremgaa af Fortrykket i Morgen. Det, jeg sagde, var, at det forbavtede mig noget, at Udvalgets Flertal ikke samtidig indstillede, at en lignende Ordning gennemførtes for andre Husmænd.

Det, jeg talte om i den anden Forbindelse, var, at jeg var Tilhænger af Kapitelstakstsystemet, men det maatte gennemføres paa alle Omraader. Selve Tanken var jeg fuldt ud enig i, men vi maatte have det gennemført ogsaa paa alle andre Omraader, og naar jeg saa i denne Forbindelse efterlyste, hvad det var, man tilsigtede i Programtalen eller Trontalen, ja, saa fik jeg en Reprimande fra den højtærede Landbrugsminister. Jeg fik at vide, at det saa bedre ud, hvis jeg fulgte lidt bedre med i det, der blev forelagt, saa jeg vidste, hvad det var, der forelaa.

Jeg skal sige til den højtærede Landbrugsminister, at disse to Forslag har jeg læst meget nøje, maaske endogsaa mere nøje end den højtærede Landbrugsminister; men af Forslaget om Regulering i Vurderingen af Ejendomsskyld og Grundskyld er der udover Skatten til Staten ikke en Tøddel, der har med en glidende Skala af Skatten at gøre. Dette, at man nedsætter Vurderingerne til Amtsskat og Kommuneskat, betyder blot, at Promillerne stiger. Det be-

tyder ikke et Øjeblik, at Skatten bliver mindre. Jeg vil indrømme, at der i Lovforslaget om Landkommunernes Styrelse er optaget Bestemmelser, som i nogen Maade, men ogsaa kun i nogen Maade, kan føre til en Nedsættelse af Ejendomsskatten, idet der ogsaa er fastsat Grænser dèr.

Jeg vil for en anden Gangs Skyld gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at en Reprimande som den, den højtærede Minister gav mig, kan godt spares. Jeg skal nok læse de Lovforslag, der fremkommer.

Dernæst udtalte den højtærede Landbrugsminister sin Forbavelse over, at jeg havde slaaet saa stærkt paa, at man skulde vende tilbage til Selvejet. Den højtærede Minister sagde, at det maatte jeg kunne forstaa, at der ikke kunde være Tale om. En saadan Udtalelse forbavrer mig. Jeg har her en Indberetning, som af Landbokommissionen er afgivet til Ministeren i Juni Maaned, tagende Sigte paa de fortvivlede Forhold ude i Landbruget, hvori Flertallet, de nuværende Regeringspartier, siger, at med Hensyn til den konjunkturbestemte Tilbagevenden til den oprindelige Brugsform bemærkes, at en saadan Genoptagelse skulde Husmanden være berettiget til, naar Prisen paa Landbrugsprodukter har naaet Gennemsnittet af Priserne fra 1927.

Det vil sige, at i Juni Maaned, hvor man arbejdede med de vanskeligt stillede Husmænds Kaar, var Flertallet i Landbokommissionen inde paa en Forpagtningsform, men paa det Grundlag, at man kunde vende tilbage til Selveje; men i August Maaned, da Landstingsvalget stod for Døren, kom der et andet Forslag frem, hvor man havde strøget denne Tilbagevenden til Selveje.

Jeg tror, den højtærede Landbrugsminister vil indrømme, at jeg har Ret i, hvad jeg her gør opmærksom paa, at der vil fremkomme en Ulighed i Behandlingen efter dette Lovforslag, som vil komme meget grelt frem overfor de Brug, der er oprettet efter Loven af 4. Oktober 1919, idet Landbrugsministeren som sin Opfattelse hævder, at det overhovedet ikke har været Tanken, at der skulde tages Hensyn til en Ligestilling efter denne Lov. De, der har faaet Jord efter Loven af 4. Oktober 1919, skulde i Fremtiden have en Nedsættelse efter Nedgangen i Grundværdierne, men ved Siden deraf ogsaa en Nedsættelse efter Lovforslaget. Det bliver, som jeg nævnte før, en endnu stærkere Begunstigelse af Fæstet paa Selvejets Bekostning.

Den ærede Ordfører for Socialdemo-